

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

2. Quomodo B. Magdalena Eliam Monachum Dominicanum in seruitio B. Magdalenæ tepescentem, ad perseuerantiam animauit, suæq[ue] vitæ seriem eidem Eliæ commemorauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

quia interfui & prædicti Henrici confessionem quater audiui, sacramenta administraui, vulnera eius ac membra tractaui, tractandaque alijs obtuli, ipsum præterea tenui inter brachia mea orientem, & ne modico quidem tempore, ut rogatus quoque à filiabus & amicis, ab eodem recessi, non potui tam glorioso miraculo testimonium non præstare, & hæc ad Dei gloriam scribere.

D. Ludovicus de Granata, concione 1. de festo S. Mariæ Magdalene citat sequentem historiam ex Sylvestro Prierio in quasi-mul recitatur, quomodo B. Magdalena Eliam monachum Dominicanum in seruitio B. Magdalene tepescentem, ad perseverantiam animavit, suæq; vitæ seriem eidem Elie commemoravit.

CAP. II.

CVM anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo, devotionis gratia antrum in quo poenituit B. Mariæ Magdalena, & sacras eius reliquias apud S. Maximinum visitassem, ostensum est mihi plureis sacrum & venerabile caput eius grande valde, & totum undique ad os usq; denudatum, excepta ea parte frontis, quam salvatorem omnium diximus tetigisse. Ibi enim pellis ad instar quasi Aethiopiæ, seu cadaueris antiqui clarè apparet, & in pelle duæ fossæ duorum extremitatum digitorum: quarum altera multò est reliqua euidentior atque pro-

fundior: & sub pelle caro ad albedinem desinens. Ostensi sunt & in vitrea ampulla capilli non omnes, sed qui pedes Christi resere: necnon & ampulla vitrea, plena rem habente colorem medium inter rubrum

Sanguis Christi à B. Magdalena sub cruce collectus quotannis in die Parasceus ebullit.

Elias monachus Dominicanus in B. Magdalena servus tepesit.

B. Magdalena apparet Elic.

B. Magdalena narrat Elic seriem viage sua.

nigrum, quam in Parasceue B. Magdalena cruce collegit: quæ ut omnes mihi sine habitatione affirmabant, singulis annis in die Parasceus, perlecta passione, euidenter & clarè bullit, ac si ibi videatur sanguis ebullire. post pauca refert idem Syluester: quod cum archiuus eius loci diligenter ea, quæ ad hanc riam huius beatæ peccatricis pertinent, inuisset, se in illis deprehendisse quendam

mixte sanctitatis monachum Dominicanum, hanc nomine, qui in specu B. Magdalene tioni vacare solebat, cum ad eum locum iam moriturus peruenisset, hæc nouissimè dixisse: Fratres, dies venit & hora mihi expectatæ mortis. Igitur quæ ad B. Magdalenam gloriam, & vestræ salutis argumentum erit, percipite. Cum beatæ Magdalene seruitus, desertum istud & rupem horridam peruissem, exacto hic mense, solitudinem fallens, poenitui, & discessum tacitus cogitans,

Quadam igitur nocte cogitationibus agitantibus, astitit mihi B. Magdalena, & inter alia hæc mihi dixit: Tu hinc à meo seruitio

desere cogitasti, sed audi quæ dicam, & deinde viage, quæ libet. Ut nosti, inquit, à Hierusalem ad Mafsiliam multi Deo volente, & nauem

uehente, deuenimus. At vbi Mafilia, & pars non parua regionis IESV CHristi fidem suscipit, tatum circa nos humanus feruor & inquietudo creuerunt, vt hominum consortia fugere cogitarem. Rapta verò diuinitus, sub huius antri sui ore deposita. Cumque hinc inde per *Draco Mag-* locum mihi à Deo paratum lumina direxif- *dalenam in-* sem, draconem, quem mea soror Martha occi- *udit.* dit, repentè inter lucem & tenebras aspexi, cuius horrorem sufficienter exprimeret nemoserat bubalo maior: vidi & omnis generis Viperas. Cumq; iam me deglutiédam draco in sua ora traxisset, quia lingua non poteram, sic sum profundo & securo corde locuta: Dulcis amor IESV, tristem ne ac solam in deserto *Angelus tra-* post innumera tua dona me draconis escam *conem fugit.* effecisti? Tunc subitò angelus de ore draconis eductam me allocutus est, dicens: Beata, quæ fidem tenes: ac draconem calce percutiens, Egrede, inquit, hinc draco, & omnes Viperæ tecum. Deinde verò ad me conuersus, Deus, inquit, quem tantum, ô Magdalena, concupiscis, te vult hunc locum lachrymis irrigare, p- fuis, vt futuris sæculis exemplum poenitentię ppetuò fias. Remansi eo disparète perterrita, & loco lustrato hominibus inuicem alcẽsum de- scensumq; rupe vetante, cognoui. Tunc amo- *Ad preces* ris dulcedine in lachrymas resoluta me ad ter- *Magdalene* ram prostravi adorans ac dicens: Gratias tibi *fons ex rupe* CHriste ago, quod me omni affectione reple- *erumpis.* si, sed oro fontem in rupe hac exhibere depre- can-

canti. Crepuit statim sub meis oculis immen-
hoc saxum, & quas cernis, Elia, aquæ è duro
lice scaturière. Cumque ante ipsum limpidi-
simum fontem genu flexo Christo gratias
gerem, ecce plus quàm mille spiritus vidua

*Dæmones in
angelos trans-
formati dis-
suadent Mag-
dalene orati-
onum assidu-
itatem.*

*S. Michael
dæmones fu-
gat.*

*Angelus cru-
cem erigit cõ-
tra terrores
dæmonum.*

*Angelorũ tur-
me apparent
Magdalene.
Ducitur Ma-
gdal. ad loca
infernũ &
purgatorij.*

spelunxæ dextera steterunt, verba suavissimi
moris hebraica lingua decantantes. Cum
tur postremò subintulissent, non expedire
nimæ tam assiduam orationum frequentiam
dæmones esse intelligens, IESVM territi-
clamassem, repentè cum suis militijs angeli
Michael adfuit, dicens: Adsum Magdalene
timeas. Denique malignis spiritibus compul-
sus, eos omnes in fugam compulit, ita clau-
tes. Non eris tamen idèò beata tu, quæ orati-
onibus vacas in antro. Crucem igitur in
spelunxæ angelus erexit, dicens: Cave ne
mescas in posterum: custos rui est altissimi
Igitur ante crucem eo disparente cum iac-
sem, timore nimio exciccatis visceribus
tioni instare attenda non prævalens, collata
duas radices in ipso ore spelunxæ, & leu-
medens, aquam de fonte bibi, postquam
humanum aliquid non gustavi. Crucem
de complexa, ea die ac nocte sequenti
orto Sole oculos ad crucem ipsam levavi
loris, vt videbatur, crystallini, & radi-
gentibus choruscam. Cumque in me ve-
tissimi amoris flammam persensissimam,
tam lata & iubilans angelorum turba
vt æternam vitam in hoc antro credidit

Repentè igitur ab his ad infernalìa loca delata, poenarum genera, & punitorum turmas in-
 spexi. Cumque ad loca purgatorij ventum es-
 set, tanta dulcedine me spiritus deuoti circū-
 steterūt, vt mihi viderer esse in patria, & cum
 magna teneritudine dixerunt: Ora pro nobis
 ô Magdalena nostra. Quibus ego: Vtinam
 inquit, vestra voluntas per me impleatur.

*Anima expo-
 scū suffragia
 Magdalena.*

Deinde verò ad crucem iterum reposita
 mihi angelus ait: Quanto tempore tuus ac no-
 ster amor IESVS in terris te propter vixit, tan-
 to tu quoque in hac spelunca moraberis. Steti
 igitur eo disparente, ad crucem orans, & Chri-
 stum salutem meam contemplantur. Omni au-
 tem euoluto die angelorum adfuerunt militiæ,
 & me tam sublimem in aëra sustulerunt, vt
 coelestes audiuerim resonare melodias. Quod
 abinde citra septies semper intra diem ac no-
 ctem fecerunt. Frigus ac gelu igne succensa,
 iam non curabam. Cumque meæ vestes paula-
 tim vetustate deciderent, paulatim quoque
 diuina pietate mei creuere capilli, in ipsa ve-
 cruce Christi mysteria cuncta videbantur. Ibi
 Annæ & Ioachim historias: ibi Mariam IESU
 meum mihi parientem: ibi crucifixi ter-
 trum liuorem: ibi pium cruorem: ibi dura
 vulnera: ibi crucem ac mortem eius dabatur
 intueri, & eundem regredientem ab inferis,
 & cœli sydera penetrantem. Cumque his ci-
 bata ferculis nocte dieque fierem, cum lauan-
 di vultus gratia fontem petiuissem, obuium
 mihi

*Omni die sep-
 ties in subli-
 me fertur &
 audit angeli-
 cas melodias*

*Magd in cru-
 ce videt cun-
 cta mysteria
 Christi.*

IESVS appa- mihi humana forma IESVM me his verbis
ret Magdale- loquentem vidi: Te propter Maria loca ista
na in forma stitui. Circumstabant coelestes militiae reges
humana. suum, florum ferta gestantes, & oliuarum pa-

IESVS corā ce respenderit subito assumpta humanitas
Magdalena seipsum ad instar sui, cum esset in monte
transfiguratur Thabor, Saluator transfiguravit, adeo ut mo-

IESVS Mag- culos inflectere tanta maiestas compulerit.
dalenā ceteris quidem ad vultum dilectum oculos attol-
& decies in dulcis amor inflammabat, sed minime val-
spelunca visi- Cumque mecum multa contulisset, illa
tauit. est caelo, & quoad vixi centies ac decies ma-

Magdalena spelunca pro sua pietate visitavit. Itaque
hortatur E- confulo te que rogo, ut in hac rupe Christi-
liam mona- des exolvas, quo te ad vitae portum tantum
chum ad per- adducam. Sterilem locum sola ac nuda ego
seuerantiam. diui; tu vero fratrum habes solatia, & vultu

vestituique abundanter opportuna. Igitur
perseuerantia cogita. His dictis, ab oculis
meis, inquit Elias, Magdalena euauit, & post
in hanc usque horam omnes homines praeter
ista celauit. His dictis, post horulam beatus
pater expiravit, statimque ipsa campana
ipsa rupe suspensa, nullo hominum motu
iubilarunt. Omnia haec ex dicto libello
liter assumpsi. Mirabitur autem fortassis
animalis, diuinam pietatem peccatricem
tam tam praeclaris donis extulisse: sed
derit, qui eiusmodi est, praedicantem
STVM, & Mariam subito diuini sermonis

culo percussam, sui pectoris arcana lachrymis
& singultibus referare, si viderit repente agi-
tata doloribus & amore liquefactam, tor-
ques, armillas, dextralia, margaritasque de-
ponere, & effusis comis lugubres assumere ve-
stes; si inquam viderit hanc IESV Christi te-
nuisse vestigia, & hæc lachrymarum flumine
lota exicare capillis, & cordialibus osculis,
ac miserandis vocibus misericordiam suis sce-
leribus implorare; si à maculis absolutam, in
pace Christi pietate remissam: si prædicantem
vbiq; Christum, & Mariam comitatem, hau-
rientem quidem Christi doctrinam, sed sub-
stantiam effundentem. Si hanc viderit, paupe-
rem ac itinere fatigatum saluatorem mundi
excipere domo, fouere vnguentis, dapibus re-
creare, & discipulorum eius turbam suis fa-
cultatibus sustentare: si propinquis, imò &
discipulis fugientibus inter carnifices intre-
pidam cruci astitisse, cruentam sanguine la-
chrymis infusam, ærem eiulatibus adimplē-
tem: si contemplari sepulchrum & vnguenta
parare: si mulierem fragilem sexu, noctis te-
nebras & arma custodum non extimuisse, (&
vim amoris immensam) quin dilectum extin-
ctum quæreret in sepulchro: si postremò hanc
viderit vacuo sepulchro colligatam, & nulla
iam præter lachrymas habentem solatia, vide-
bit pariter diuinam pietatem hanc ex extre-
mo in extremum non nisi per opportuna me-
dia deduxisse. Quæ enim crimina possent tot
gemiti-

gemitibus, tot lachrymis, tanto ardore non esse abolita? Si animas scelestissimas baptismalis vnda, sanguinis Christi operante virtute, pulcherrimas, & in oculis Dei Optimi Maximi splendentes restituit: quid in Maria sanguis Christi è cruce stillans effecit? Mirum igitur magis oportet ignauiam hominum, que socordiam, qui in Maria Christi pietate perspecta, subito, quamuis, atroces, quamuis scelesti & flagitiosi non atteruntur, vt vbi perabundauit delictu, superabundet & gratia.

D. Augustinus libr. 22. cap. 8. de ciuitate Dei De Innocentia foemina diuinitus à cancro curata.

C A P. I I I.

IN Carthagine Innocentia religiosissima foemina de primarijs ipsius ciuitatis, in vtero nulla cancrum habebat, rem sicut medici dicunt, à nullis medicamentis sanabilem. Atque ergo præscidi solet, & à corpore separari. Vbi autem vbi nascitur, aut vt aliquantò hominibus utius viuat, nam inde mortem quantumlibet tardius affuturam, secundum Hypocratis sententiam, omnis est omittenda cura. Hoc illa à perito medico & suæ domui familiarissimo, acceperat, & ad solū Deū oratione conuerterat. Admonetur in somnis appropinquante Pascha, vt in parte foeminarū obseruati ad baptisterium, quæcunque illi baptizata primus occurisset, eundem locum signo Christi signaret: fecit, & confestim sanitas secuta est.